

РЕШЕНИЕ

№ 535

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7922** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. И., ЛНЧ [ЕГН], без гражданство, от П. (Газа), против Решение № 4-В/21.04.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което не е допусната последваща молба за закрила с рег. № УП 16632/06.04.2022 г., подадена от чужденеца, до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката за ново разглеждане, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се, че с последващата молба жалбоподателят е представил писмени доказателства, които представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца, поради което молбата му е следвало да бъде допусната за разглеждане по същество. В този смисъл, като ново доказателство от съществено значение се сочи представената от жалбоподателя регистрационна карта към Агенцията на ООН за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), със семеен регистрационен номер: 1-00795200, издадена в полза на лица, чиито имена съвпадали с тези на родителите му, посочени в неговия паспорт. По относимостта на доказателството се позовава на приложението на член 1D от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. към палестинските бежанци на ВКБООН от декември 2017 г., като посочва, че

в персоналния обхват на цитирания член попадат потомците, родени от палестински бежанци. Като релевантно към горното обстоятелство посочва представеното болнично направление, издадено от UNRWA на негово име, като подчертава, че обстоятелството, че се е ползвал от закрилата на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток се явява ново, от съществено значение за личното му положение, обстоятелство. На следващо място посочва, че в обжалваното решение никъде не била обсъдена актуалната обстановка в Ивицата Газа, което счита за съществено нарушение и цитира съдебна практика и практика на СЕС по този въпрос.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. С., поддържа жалбата. Сочи, че съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, след като жалбоподателят се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за държавата му по произход, то интервюиращият орган не следва да прави преценка по допустимост по Глава 6, раздел III от ЗУБ. Счита, че в случая жалбоподателят се е позовал на нови обстоятелства, които не са разгледани в предходни производства. Позовава се на т.1 на решение от 09.09.2021 г. по преюдициално дело № С-18/20 г., съгласно която понятието „нови факти“, включва позоваването и на такива обстоятелства, които са съществували по време на предходно производство, но не са били представени. На следващо място сочи, че органът не е изпълнил задължението си да събере и обсъди информация за държавата на произход на жалбоподателя, като се опитва да валидира задължението си в съдебна фаза. По отношение на представената медицинска документация сочи, че от същата се установява, че чужденецът е лице, ползвало се от закрилата на организация, акредитирана от ООН, като обстоятелството, че същата била представена в нечетлив вариант не било от съществено значение. В тази връзка сочи, че съгласно чл.29 ЗУБ, административният орган е следвало да даде задължителни указания, което не е сторено. Моли съда за отмяна на процесното решение и връщане на преписката на органа за произнасяне по същество.

Отврътникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, чрез юрк. П., оспорва жалбата. Счита, че интервюиращият орган е преценил представените с молбата доказателства, като е достигнал до заключение, че същите не представляват нови доказателства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или държавата му по произход. По отношение на семейната регистрационна карта, счита че същата е издадена на родителите на жалбоподателя, а не лично на него, като се позовава на представената справка, в която пишело, че наследниците също следвало да бъдат регистрирани. Поддържа състоянието на медицинския документ, като го определя като нечетлив, а по отношение на останалите доказателства, сочи че не касаят предмета на спора. Подробни аргументи излага в писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Предходното административно производство е започнало по молба за закрила, подадена на 19.01.2021 г. от М. И., [дата на раждане] в Газа, Палестинска окупирана територия, без гражданство, арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН] (л.91). Личните данни на кандидата са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л.92). Административното производство е приключило с решение № УПХ

45/05.020.2021 г. на интервюиращ орган към ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне на международна закрила. С решение № 252/28.05.2021 г., постановено по адм. дело № 229/2021 г. на Административен съд – [населено място] (л.49), жалбата срещу решението на интервюиращия орган е отхвърлена.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 16632/06.04.2022 г. на ДАБ-МС (л.44), подадена от М. И., която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Чужденецът е обосновал търсената закрила с наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, като се позовава на девет броя писмени доказателства, които прилага.

Към последващата молба са приложени следните писмени доказателства: 1. Ксерокопие с превод на паспорт, притежание на М. Ш. Ю. И., имена на майката: М., дата на раждане: 25.01.1999 г., място на раждане: Газа, пол: мъжки, място на издаване: Р. А., дата на валидност: 04.09.2023 г., професия: студент (л.35-36); 2. Медицинска епикриза, представена в нечетлив вид (л.37-38); 3. Копие на семейна регистрационна карта, издадена от Агенция на О. нации за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия И., с превод на български език (л.39-40), съдържаща следните данни: данни за главата на семейството: Ш. Ю. Р. И., номер на регистър на семейството: 1-00795200, място на регистрация: Газа/Х., номер на предишна регистрация: 23105670/351236, членове на семейството: съпруг – Ш. Ю. рамадан И., семейно положение – женен, пол мъж, дата на раждане 01.1995 г., съпруга – М. Х. М. А., семейно положение: омъжена, пол: жена, дата на раждане: не се чете; 4. Декларация, издадена от семейство А., с превод на български език (л.33), съдържащ забележка на преводача, че документът е с неясно копие. Според оскъдния превод, декларацията съдържа заплахи към М. Ш. Ю. на лична основа (поддържал връзка с дъщерята на семейство А.); 5. Удостоверение от Ала Н. А., представляваща фирма „Търговия и преговори“ (л.31), в което е посочено, че лицето М. Ш. И. работело три години за фирмата. Определяли го като добросъвестен и с отлично възпитание, като уточняват, че след издаване на присъдата спрямо него е следвало да напусне формата и да избяга извън страната, за да запази живота си; 6. Заповед за задържане от Висш съдебен състав на съдебната власт на П. от 25.05.2019 г. с превод на български език (л.28), адресирано до директора на затвора в Газа, съдържащо данни изпълнително дело № 1433/2018 г., заведено срещу М. Ш. Ю. И. за задължения в размер на 5000 долара към ищеца Х. Ш. Ю. И., като е заповядано да се изпълни марка за неотклонение до изпълняване на присъдата и връщане на дълга; 7. Писмо от адвокат А. Ф. А., с превод на български език (л.26), в което е посочено, че Х. Ш. Ю. И. свидетелства, че М. Ш. Ю. И. му дължи голяма сума пари.

Със съобщение с рег. № УП 16632/07.04.2022 г. (л.43) М. И. е уведомен писмено относно процедурата и е получил указания за възможността и срока, в който трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Съобщението е връчено лично на 07.04.2022 г., видно от отбелязването върху него.

С оспореното в настоящото производство Решение № 4-Б/21.04.2022 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, молба с рег. № УП 16632/06.04.2022 г., подадена от М. И., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Административният орган е изложил мотиви, че подадената последваща молба не следва да бъде допусната до производство за

предоставяне на международна закрила, тъй като приложените доказателства от чужденеца не установяват новонастъпили обстоятелства, които да са от съществено значение за неговия случай. Посочено е, че в предходното производство чужденецът заявил, че е напуснал страната си по произход доброволно, поради липса на работа. От представеното копие № УП 16632/19.04.2022 г. ставало ясно, че лицата Ш. Ю. Р. И. и М. Х. М. А. притежават документ от Агенция на О. нации за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, но този документ не можело да се вземе като нов факт или обстоятелство, пряко касаещо М. И., тъй като се отнася за трети лица. На следващо място е обсъдено копие на медицинската експертиза рег № 16632/19.04.2022 г., като интервюиращият орган я приел за неотнормима, поради лошото ѝ качество и невъзможността да бъде преведена на български език. По отношение на приложеното копие от паспорт със същия регистрационен номер, органът не приел документа като такъв от съществено значение, касаещ бежанската история на чужденеца. За останалите приложени писмени доказателства, в мотивите на обжалвания акт е посочено, че се касае за документи, съдържащи данни за парични задължения на И. към други лица, както и за негова любовна връзка с дъщерята на семейство А., поради което ги квалифицирал като доказателства, касаещи проблеми от криминален и личен характер, непопадащи в обхвата на ЗУБ. Интервюиращият орган е отбелязал също, че от копията на част от представените документи се виждали ясно и точно датите, а именно 05.06.2019 г. и 25.05.2019 г., с което е приел, че чужденецът е бил наясно с тези събития по време на първото производство, но в интервюто си от 25.01.2021 г. не направил твърдения, относими към представените в настоящото производство документи. С горните мотиви, интервюиращият орган достигнал до извод, че търсещият закрила представя съвсем нова бежанска история с цел да получи закрила в Република България. Решението е връчено лично - срещу подпис, на 28.04.2022 г., в присъствието на преводач и длъжностно лице.

В хода на съдебното производство от ответника е представена Справка вх.№ МД-314/08.06.2022 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ (л.121), според която не се открива информация за съществено влошаване във външно- и вътрешнополитическата обстановка в страната. По данни от същата справка Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток (UNRWA) предоставяла помощ и закрила на палестинските бежанци в Й., Л., С., Ивицата Газа, Западния бряг на река Й. и Източен Й.. Палестинската автономия си сътрудничела с UNRWA и ѝ позволявала да работи без намеса.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ. Разгледана по същество е основателна.

Решение № 4-В/21.04.2022 г. е издадено от компетентен орган – Л. М., старши експерт в РПЦ – С., ПМЗ „В.“, определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед № РД05-272/13.04.2022 г. /л.25/ на председателя на ДАБ. Актът е издаден при спазване на процедурата и срока, регламентирани в чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата

молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 16632/06.04.2022 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриването на съответния факт или елемент следва да е станало след влизане в сила на предходното решение.

В изложението смисъл е и актуалното тълкуване на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава, както на нови елементи или факти, които са възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на нови елементи или факти, които са били представени за първи път от кандидата. Елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32, когато решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били доведени до знанието на органа, отговорен за определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали елементите или фактите, изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение. От това следва, че ако държавите членки не се възползват от възможността, която посоченият член 40, параграф 4 им предоставя, разглеждането на молбата продължава, като същата се счита за допустима, макар в подкрепа на последващата молба кандидатът да е представил само елементите или фактите, които е можел да представи при разглеждането на предходната молба и които по необходимост са съществували още преди окончателното приключване на предходната процедура. Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на

Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Съдът приема, че процесният случай се съотнася към тълкуването, дадено по дело С-18/20 и разгледания там случай. Кандидатът е представил факти, които не са разгледани в производството по предходната молба за закрила. Понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“ по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното приключване на процедурата по предходната молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приключването на процедурата, но не са били изтъкнати от кандидата. За тези случаи, разпоредбата на член 40, параграф 3 от посочената директива се ограничава до изискването разглеждането по същество на последващите допустими молби да продължи в съответствие с глава II от същата директива, която предвижда основните принципи и гаранции, които държавите членки трябва да спазват в установените от тях процедурни рамки.

Съобразно тълкуването, дадено в т.68 от цитираното решение на СЕС по дело С-18/20, съдът намира за преодоляна незаконосъобразната практика на административния орган, която допуска възможност молбата за закрила да бъде приета за недопустима, позовавайки се на датите на новопредставените документи, излагайки твърдението че чужденецът е бил наясно с тези събития по време на първото производство, като с представянето им едва сега цели да получи закрила в Република България. Според него, член 40, параграф 4 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка, която не е приела конкретни актове за транспониране на тази разпоредба, да откаже въз основа на общите национални административнопроцесуални норми да разгледа по същество последваща молба, когато новите елементи или факти, изтъкнати в подкрепа на тази молба, са съществували в хода на процедурата по предходната молба и не са били представени в рамките на тази процедура по вина на кандидата.

В конкретния случай кандидатът е представил пред интервюиращия орган ксерокопие с превод на паспорт, притежание на М. Ш. Ю. И., имена на майката: М., дата на раждане: 25.01.1999 г., място на раждане: Газа, пол: мъжки, място на издаване: Р. А., дата на валидност: 04.09.2023 г., професия: студент (л.35-36); 2. Медицинска епикриза, представена в нечетлив вид (л.37-38); 3. Копие на семейна регистрационна карта, издадена от Агенция на О. нации за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия И., с превод на български език (л.39-40), съдържаща следните данни: данни за главата на семейството: Ш. Ю. Р. И., номер на регистър на семейството: 1-00795200, място на регистрация: Газа/Х., номер на предишна регистрация: 23105670/351236, членове на семейството: съпруг – Ш. Ю. рамадан И., семейно положение – женен, пол мъж, дата на раждане 01.1995 г., съпруга – М. Х. М. А., семейно положение: омъжена, пол: жена, дата на раждане: не се чете и др. Същите не са обсъдени в предходното Решение № УПХ 45/05.02.2021 г.

Съдът не възприема извода на ответника, че медицинска епикриза е

несъотносима, поради лошото ѝ качество. В съобщение рег. № УП-16632/04.04.2022 г. (л.43), съставено на бланка-образец по чл.12, ал.2 от Вътрешни правила, липсват указания за нечетливост на приложеното доказателство. Вярно е, че няма пречка и в производството по чл.76а-76в ЗУБ да се прецени доказателствената сила на новопредставено писмено доказателство, но с оглед спецификите на производството за международна закрила съществена е ролята на качеството на новопредставените документи, с оглед преценката на относимостта им към личното положение на чужденеца. На следващо място следва да се посочи, че в обжалваното решение липсва обсъждане на актуалната ситуация в страната по произход. В тази връзка следва да се има предвид нормата на чл. 33, § 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, която като критерий за недопустимост на молбата за закрила регламентира и проверката, дали са се появили нови елементи или факти, свързани с предварителното разглеждане на това, дали този кандидат отговаря или не на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Следователно органът следва да извърши проверка за наличието на нови обстоятелства не само въз основа на твърденията и документите, представени от кандидата, но и служебно, нещо което в случая не е сторено и ситуацията в страната на произход към датата на подаване на молбата е останала неустановена и необсъдена.

По гореизложените съображения оспореното решение подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалния закон, а преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за разглеждане на последващата молба в общо производство по реда на ЗУБ. При разглеждането ѝ, административният орган следва да обсъди приложените документи, както следва: ксерокопие с превод на паспорт, притежание на М. Ш. Ю. И., медицинска епикриза; копие на семейна регистрационна карта, издадена от Агенция на О. нации за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия И., като укаже на жалбоподателя да представи четливи копия, след което документите да бъдат преведени вярно. На следващо място, органът следва да прецени, дали търсецият закрила попада в обхвата на хипотезата на чл. 1D от Конвенцията, както и да събере доказателства за актуалната обстановка в Ивицата Газа, въз основа на които да формира дължимите правни изводи относно молбата за закрила.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И., ЛНЧ [ЕГН], без гражданство, от П. (Газа), Решение № 4-В/21.04.2022 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение и разглеждане на последващата молба за закрила, рег. № УП 16632/06.04.2022 г., подадена от М. И..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

